

THE INTERNATIONAL
Schiller Institute

* si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk *

Afslut geopolitik, vedtag LaRouches Fire Love for fred – Mellem Rusland, Kina og USA

*Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut
Nyt Paradigme Webcast, 4. jan., 2018*

<https://www.youtube.com/watch?v=AGJp4siMIBE>

Harley Schlanger: Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Institutet; velkommen til denne uges Schiller Institut internationale webcast med Schiller Institutets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche.

I dit nytårsbudskab udtalte du, Helga, at der i år er grund til optimisme, fordi der findes løsninger. Det, der er nødvendigt, er at sikre, at disse løsninger gennemføres. Som vi i dag vil diskutere, så har der været meget betydningsfulde udviklinger på en bred front, inklusive de nye afsløringer, der bærer løftet om den mulige afslutning af Mueller-efterforskningen. Der er den nye åbning mellem Nordkorea og Sydkorea, med åbningen af en kommunikationskanal, og det er bestemt lovende; og der er de fortsatte udviklinger med Kinas Bælte & Vej Initiativ.

Men, lad os begynde med situationen i USA: Blandt de nye udviklinger omkring det såkaldte Russiagate, er der en ny bog, der blev udgivet, med titlen, *Fire and Fury: Inside the Trump White House*, der simpelt hen har den typiske stank af et britisk smædejob. Men det har åbnet døren til et interessant bagslag. Hvad mener du om denne bog og udviklingerne omkring Russiagate?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg mener, at denne bog er fuld af unøjagtigheder og løgne, og den har faktisk haft en meget positiv effekt, for den citerer Bannon, der i den seneste tid har udtalt sig meget anti-kinesisk, anti-russisk, så mht. disse ting, Bannon har sagt, fik det Trump til at udsende et budskab fra Det Hvide Hus, hvor han fuldstændig distancerede sig fra Bannon, og det har forårsaget en sand storm. Så alle medierne er fulde af denne bog, og bogen skulle angiveligt være en afsløring af, hvad der foregår i Det Hvide Hus, at Trump har savnet Bannon på denne måde.

Men dette er alt sammen show på sidelinjen. Der foregår noget langt, langt vigtigere, og jeg vil gerne, at alle vore seere og lyttere absolut sørger for at se vores livestream-forbindelse til larouchepac.com kl. 19 (EST) (kl. 1 nat dansk tid) i morgen (fredag, 5. jan.), for der f

*Schiller Institutets stifter og præsident,
Helga Zepp-LaRouche.*

finder et virkelig vigtigt møde sted, der ledes af 'whistleblowers' fra Veteran Professionals for Sanity, med repræsentanterne fra VIPS, William Binney og Ray McGovern, og så Barbara Boyd (fra LaRouche PAC), der er berømt for at have skrevet dossieret om Robert Mueller. De vil afsløre, hvorfor alle disse løgne er meget farlige og potentielt ville føre til krig med Rusland; men dette tremandsmøde, sandsynligvis de bedste eksperter om dette spørgsmål, man kan forestille sig, kommer i sammenhæng med hele Russiagate, der nu er ved at falde fra hinanden.

Så alt imens de gængse medier stadig forsøger at skifte emne ved at fokusere på denne bog om Bannon-historien, så er den virkelige historie i stedet det, der fandt sted i går, hvor; I husker nok, at, den 28. dec., havde kongresmedlem Devin Nunes, der er leder af Husets Efterretningskomite, udsendt et ultimatum til FBI og Justitsministeriet om at udlevere alle dokumenter i relation til de aktiviteter, der involverer Justitsministeriet og FBI mht. dossieret udfærdiget af Christopher Steele, den såkaldte »forhenværende« MI6-agent, hvis dossier udgjorde grundlaget for hele denne Russiagate-historie.

Nu er denne historie ved at falde fra hinanden. Der var endnu en absolut desperat indsats fra chef og stifter af firmaet Fusion GPS, Glenn Simpsons side, det er det firma, der oprindeligt hyrede Christopher Steele, med en kronik i *New York Times*, hvor han forsøger at afdramatisere hele historien og siger, hvilket heroisk job, de udførte, med at beskytte USA fra et forfærdeligt russisk angreb i kampagnen, og – men altså, alt dette virker ikke, fordi sandheden er ved at komme ud. I går skete der det, at chefen for FBI, Wray, og vicejustitsminister Rosenstein, henvendte sig til formanden for Repræsentanternes Hus Paul Ryan, og de diskuterede med ham, selvfølgelig, kravet fra Nunes, for kort tid efter offentliggjorde Nunes historien om, at han havde en aftale på hånden om, at alle dokumenterne i forbindelse med denne historie ville blive udleveret i de næste par dage.

Jeg vil ikke tro det, før jeg faktisk ser, at alle disse dokumenter virkelig er der, men han er meget overbevist om, at alle dokumenterne vil blive udleveret, og dette er en stor nyhed, for jeg er helt sikker på, at, når disse dokumenter først er i hænderne på Husets Efterretningsko-

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Anne Stjernstrøm * KONTAKT OS:

Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 * Eget tryk * Støt Schiller Institutets arbejde:

Medlemskab: 1 år: 500 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. * Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

mite, eller Senatets Justitskomite, for senator Grassley er involveret i en lignende efterforskning, så kan dette få en boomerang-effekt! Den virkelige historie her er ikke, at Russia var involveret i aftalt spil med Trump-kampagnen; den virkelige skandale, som alle disse tvivlsspørgsmål fører frem til, er, hvis det viser sig, at Obama-administrationen var i et aftalt spil med britisk efterretning og Hillary Clinton-kampagnen og DNC, med det formål at konspirere imod en modkandidat og, efter at denne havde vundet valget, imod en valgt præsident; dette er en skandale, der fuldstændig kunne stille Watergate-skandalen i skyggen, og det er nu den store nyhed, der er ved at komme frem.

Så lad være med at blive forvirret over det, de gængse medier forsøger at sælge dig som hovedhistorien, for den virkelige historie er omkring Nunes og senator Grassley og det, de nu går efter.

Schlanger: Du pointerede, at der var et desperat forsøg på at mørklægge dette fra de to stiftere af Fusion GPS's side. I deres udtalelse sagde de grundlæggende set, at det arbejde, de udførte, »beviste«, at der var russisk indblanding, og de talte i denne kronik, som om der rent faktisk var fremlagt bevis. Men, som William Binney og Ray McGovern og Barbara Boyd ville fremlægge i deres præsentation, så er der ikke fremlagt noget bevis, og det er grunden til, at hele historien falder fra hinanden.

Jeg mener også, det er vigtigt, at Paul Manafort, som var en af de personer, som Mueller gik efter, har indgivet en klage for at få sin sag droppet, fordi det ligger uden for den særlige anklagers (Muellers) mandat.

Midt i alt dette har vi State of the Union talen (præsidentens årlige tale om nationens tilstand); vi har nye advarsler om et finanskrak. Hvordan udspiller dette sig; hvad er potentialet, hvis Trump kunne blive befriet fra denne operation; og hvad er potentialet for økonomien i de forestående uger?

Zepp-LaRouche: Roger Stones advarsel om, at klingen, der forsøger at komme af med Trump, ikke vil opgive, skal tages meget alvorligt. Netop nu har 56 kongresmedlemmer, mener jeg, indgivet, eller sagt, de ønsker at danne en komite, der skal undersøge, om de kan iværksætte det 25. forfatningstillæg imod Trump, og de tromler alle mulige psykiatere frem, der forsøger at fortolke Trumps tweets for at finde grunde til, at Trump ikke er skikket som præsident. Jeg mener, det ser helt anderledes ud: Hvis Trump bliver befriet fra Russiagate-skandalen, hvilket er forestående; hvis Trump befries for hele det populistiske scenario, som Bannon var associeret med, og i sit (Trump) budskab sagde han: Jeg blev valgt af den glemte mand og kvinde, og jeg står til ansvar over for dem, ikke Bannon.

Hvis disse to flaskehalse fjernes fra Trump, så ligger marken helt åben, og der er nu diverse konservative blogs og andre, der kræver, at hele denne idé med, at man skaber jobs med skattereformen osv., alt dette virker ikke; vi *må* have Glass-Steagall. Så selv fra konservative Republikanske kredse kommer nu et krav om Glass-Steagall, og dette er meget vigtigt. Vore kolleger i USA fra LaRouche PAC er involveret i en stor kampagne for at

distribuere Lyndon LaRouches Fire Love – hvoraf den første er Glass-Steagall; og dernæst indføre et kreditsystem i Hamiltons tradition, og dernæst skal USA gå med i den Nye Silkevej – det er denne kampagne, om hvilken vi siger, at der findes løsninger. For det ville være meget let, når man først har et klart perspektiv om at satse på et massivt infrastrukturprogram; og den store kamp, så vidt jeg kan se, foregår netop nu i det Republikanske Parti, hvor de neokonservative og folk, der står Wall Street nær, ønsker at forhindre dette i at ske og i stedet satse på ideen om at skære ned på sociale rettigheder og den slags ting.

Den afgørende kamp ligger, mener jeg, i de tilbageværende tre uger frem til State of the Union talen. Alle interesserede mennesker bør virkelig se, at der på den anden side er dette enorme momentum med den Nye Silkevej. Selv folk, der har holdt afstand og advaret imod den Nye Silkevej, siger nu, »glem alle reservationer, det er her, det sker, det er det eneste show, det er det største infrastrukturprogram på planeten«, og det er åbenbart, at alle lande, der ikke arbejder med i den Nye Silkevej, vil blive sat ud på sidelinjen.

Der finder i øjeblikket en enorm, strategisk reorganisering af alliancer sted, og, som en tidligere, tysk ambassadør til Kina netop har skrevet i en lang artikel i en tysk økonomiavis, de mennesker, der siger, at Europas relation til USA eller til Kina ville være et nulsumsspil, tager fuldstændig fejl, for man kan både have en meget god relation med USA og med Kina, og de, der har reservationer, projicerer blot deres egne, dominerende hensigter fra forrige århundrede over på Kina. Denne mand, [Michael] Schaefer, siger dernæst, at han personligt kender Xi Jinping fra tidligere år, og at han er en fuldstændig rolig person med langtrækkende visioner, med en idé om harmonisk udvikling, og at folk simpelt hen skal tilslutte sig.

Der lyder nu flere og flere røster selv fra bankfolk, der nu siger, nej, dette er det nye, der foregår. Så hvis vi kan få USA til at tilslutte sig denne Nye Silkevej, og der kan finde kinesiske investeringer sted i USA – jeg mener, Kina er verdensmester i dette! De har allerede nu 25.000 km højhastighedsjernbaner; de planlægger at have 38.000 km frem til år 2030; de vil forbinde alle større byer i Kina via et højhastighedstog-system. Og hvorfor kan man ikke også gøre det i USA? USA mangler bitterligt en total fornyelse af sin infrastruktur. Avisen *Pittsburgh Post-Gazette* havde for et par dage siden en meget god artikel, hvor de sagde, at det faktum, at Atlanta Lufthavn, som er det største knudepunkt for flytrafik, lukkede ned i 11 timer pga. et elektricitetsblackout som følge af, at det var forældet, at dette er tilstanden for størstedelen af USA's elektricitetsnet, fordi USA's infrastruktur er ved at forældes, det er 50, 60 eller 100 år gammelt – broer, veje; alt dette må udbedres.

Men det kan ikke blive forbedret, eller finansieret, hvis man forbliver inden for Wall Streets regler, og den store kamp er derfor, hvordan vi får præsident Trump til at holde sit valgløfte – Glass-Steagall; han talte om det Amerikanske Økonomiske System; han talte om Lincoln og Carey, Alexander Hamilton – det er, hvad vi forhå-

bentlig kan få på dagsordenen, og så kan alle problemer løses.

Schlanger: Med hensyn til dette spørgsmål, Helga, så er der hele spørgsmålet om Lyndon LaRouches Fire Love som grundlaget for dette, versus de falske økonomiske praksisser, der kommer fra Wall Street. Præsidenten taler, fejlagtigt, mener jeg, om aktiemarkedet som indikator for økonomien. Du talte tidligere om de internationale advarsler, der nu kommer, om gældsbobler og finansiell krise. Man skulle mene, at dette ville være incitament, i betragtning af denne fare for et krak, til at komme tilbage til disse kampagneløfter?

Zepp-LaRouche: Ja. Med begyndelsen af det nye år er der mange analytikere i hele verden, inklusive fra Kina, der advarer om nye 'sorte svaner'¹ i finanssystemet. Nomi Prins og mange andre finansanalytikere og bankfolk fra mange lande advarer om, at det er 100 % sikkert, at dette system vil krakke. Det er meget vanskeligt at sige, præcis, hvornår det vil krakke, i årets begyndelse eller lidt senere, men parametrene er alle sammen meget, meget værre end i 2008: Selskabernes gældsboble er langt større, statsgælden, studenterlån, billån, situationen på ejendomsmarkedet; alle parametre – og selvfølgelig også derivatesponeringen – er omkring en tredjedel til en halv gang større end i 2008; med den forskel, at alle centralbankernes hemmelige instrumenter er blevet opbrugte, og det eneste, der er tilbage, er at pumpe penge ud i systemet. Og på trods af det faktum, at inflation ikke har været så synlig, undtagen på aktiemarkedet, så er hyperinflation absolut en mulighed, og aktiemarkedet – er en boble. Folk bør ikke tro, at det er en indikator for en sund økonomi. Ser man på jobsituationen, hvor mange mennesker, der nu indregnes i beskæftigelsesstatistikkerne, på selvmordsraterne, på narkoepidemien; alle disse faktorer, der indvirker på realøkonomien, og dette er hidtil ikke blevet adresseret.

Så det presserende nødvendige er virkelig at satse på et reelt infrastrukturprojekt i Roosevelts stil, med LaRouches Fire Love, der involverer en masse fysisk videnskab. Det involverer et forceret program for fusionskraft, for rumfartsteknologi, og vi har brug for en reel diskussion om disse spørgsmål, som haster, i de næste to til tre uger.

Schlanger: Dette her er noget, som vore lyttere selvfølgelig kan gøre noget ved, ved at arbejde for at sikre, at disse spørgsmål bliver diskuteret, og at vi ikke holdes som gidsler for de gængse mediers rapporter om den falske økonomi.

Den anden, betydningsfulde udvikling på den strategiske side af tingene, var åbningen af kommunikationer mellem Nordkorea og Sydkorea. Dette er noget, der er lovende for muligheden for at bevæge os ud af denne trussel om atomar konfrontation. Hvad ved du om dette, Helga?

¹ Dvs., det er en almindelig accepteret teori, at alle svaner er hvide – indtil der pludselig og uventet dukker en 'sort svane' op, så må dette aksiom forkastes. Kaldes Sort Svane-teorien. (-red.)

Zepp-LaRouche: Jeg mener, dette er en lovende udvikling, for dialogen er kommet i gang. Det står ikke helt klart, på hvilket niveau, det faktisk vil foregå, men det forlyder også, at Sydkorea og USA har suspenderet militærtræning og militærøvelser i den periode, hvor de Olympiske Vinterlege skal finde sted i Sydkorea (9.-25. februar), og det er lovende. For, hvis de to Korea'er taler med hinanden, er isen brudt. Jeg mener, [DFK's formand] Kim Jong-un gør det ud fra en styrkeposition, for han siger, Nordkorea er nu en fuldt opbygget atommagt, så ingen kan angribe os uden at betale en forfærdelig pris for det. Det skyldes, at han så på Saddam Hussein, på Gaddafi og det, man forsøgte at gøre mod Assad, og det er grunden til, at han gik frem på denne måde.

Så jeg mener, at, hvis vi kan komme væk fra denne form for umiddelbar fare for konfrontation, og Sydkorea genoptager Kim Dae-jungs Solskinspolitik, og at, i sammenhæng med den Nye Silkevej, med Putins løfter om at hjælpe med Nordkoreas udvikling, hvis de er villige til at opgive atomvåben; med Kina, der tilbyder samarbejde omkring Silkevejen, så mener jeg, vi går ind i en periode, hvor dette problem kan bringes under kontrol, og jeg mener, dette er meget lovende.

Jeg mener, at [USA's ambassadør til FN] Nikke Hales standpunkt, hvor hun siger, hun er totalt ligeglad med, at de to Korea'er taler sammen, er fuldstændig forkert! Det er et totalt arrogant standpunkt, for det er trods alt Koreahalvøen og de mennesker, der lever dér, der står på spil. Jeg mener, det er en meget god og lovende udvikling.

Schlanger: Nikki Haley er selvfølgelig knyttet til folk som [tidl. amerikansk ambassadør til FN 2005-2006] John Bolton og de samme neokonservative, der var ansvarlige for Irakkrigen og kaosset i Mellemøsten.

Samtidig ser vi en potentielt foruroligende tendens, der kommer, ikke så meget fra Iran, men fra kommentarer om Iran, at dette måske er et regimeskifte, der er i gang. Hvad ved du om denne situation i Iran i øjeblikket?

Zepp-LaRouche: Det er lidt for tidligt at foretage en endelig vurdering. Det synes at stå klart, at urolighederne brød ud, fordi nogle mullaher blev taget i spekulation, hvor folk mistede nogle investeringer i hedge funds, og så skiftede denne protest hurtigt fra at være rasende over at have mistet deres opsparinger og til at kræve en total udskiftning af mullaherne. Det hævdes nu grundlæggende set, at MEK var involveret i det, fremmet af Saudi-Arabien.

MEK [Mujahedeen-e-Khalq, også kaldet MKO, PMOI] var på listen over terrorister frem til 2012, hvor Hillary Clinton tog dem af, men det var en organisation, der blev betragtet som en terrororganisation, og det står meget klart, at, hvad enten, de var ophavsmændene, eller de blot sprang med på vognen, så har under alle omstændigheder nu briterne, Saudi-Arabien og desværre en stor del af Trump-administrationen, inkl. Trump selv, opmuntret denne uro.

Jeg mener, dette er meget farligt, for hvis man f. eks. har borgerkrig i Iran, eller blot en destabilisering – et nyt Syrien i Iran – jeg mener, det kan ingen vel ønske, for på

den anden side, hvis den Nye Silkevej forlænges fra Kina til Iran, hvilket allerede er i gang, så kan den forlænges til Irak, Syrien, Egypten, Tyrkiet, Europa og Afrika. Det er det virkelige spørgsmål – og [Irans præsident] Rouhani modtog præsident Xi Jinping for næsten tre år siden, og de aftalte, at den Nye Silkevej/Bælte & Vej Initiativet skulle forlænges til Iran, og videre endnu. Så jeg mener, dette er en meget farlig udvikling, for hvis man har en destabilisering, kunne hele Iran-aftalen ryge ud af vinduet, man vil være tilbage i spørgsmålet om at bygge atomvåben, og dette er virkelig det farligste sted efter min mening i øjeblikket.

Så folk bør virkelig ikke puste til ilden, for dette er blot en fortsættelse af de tidligere britiske/saudiske politikker. Da det stod klart, at ISIS var besejret i Syrien og Irak, og der er nu tilbud om at forlænge Silkevejen ind i Afghanistan [via Iran] – spørgsmålet er virkelig, kan udviklingen være fredelig, så disse lande kan genopbygges, eller er der geopolitiske kræfter i gang for at forsøge at forhindre præcis dette?

Jeg mener, folk virkelig bør hjælpe med at genopbygge Mellemøsten, for disse folk har lidt så meget under krige, der byggede på løgne. Tænk blot på, hvor mange millioner mennesker, der har mistet livet, hvor meget elendighed, der er skabt. Se, hvad der foregår i Yemen lige nu: det værste folkemord, 7 mio. mennesker er i akut fare for at miste livet! Verdenssamfundet må se at blive voksent og stoppe disse lege, og det er grunden til, at jeg i mit nytårsbudskab sagde, at, af alle de ting, der må korrigeres, så må geopolitik stoppes først! Geopolitik i en tidsalder med atomvåben kan ikke være en måde at føre politik på. Xi Jinping har etableret et nyt paradigme, med ideen om et nyt fællesskab for menneskehedens fælles skæbne, et skæbnefællesskab, og ved at gøre det, har han etableret et højere niveau af relationer mellem lande, og som ikke er baseret på geopolitik.

Jeg mener, folk må tænke dette her igennem, for folk i Vesten er så vant til at tænke, at politik er et nulsumsspil; hvis én vinder, taber den anden, og at vi ikke kan have en verden, hvor alle samarbejder til alles fordel, men dette er præcis den debat, vi må have. Eftersom den Nye Silkevej er så stærk en dynamik, så må vi have en politisk diskussion om disse spørgsmål og vise beredvillighed til at bevæge os over i en ny æra for civilisation.

Schlanger: Et af de områder, vi ser som en lysende plet for denne »win-win«-politik, er Afrika, hvor nogle af disse projekter nu er ved at komme i drift. Du fortalte mig tidligere, at der nu er en aftale om, at Japan vil samarbejde med Kina i Afrika. Hvad er dit perspektiv for, hvad vi kan forvente i den næste periode, med dette samarbejde i Afrika?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, dette er en af de mest interessante ting, for Japan har ikke alene en absolut vilighed til at samarbejde med Bælte & Vej Initiativet, med AIIB i en bilateral relation mellem Kina og Japan, men Japan har faktisk tilbudt, for første gang, at samarbejde med Kina i udviklingen af fire store projekter i Afrika. Dette er præcist, hvad den Ny Silkevejsånd kan skabe: At man ikke blot har bilaterale relationer i et »win-win«-

samarbejde, men at lande, der har stor industrikapacitet, som Kina og Japan, kan gå i forening til fordel for tredjelande, eller i dette tilfælde endda et helt kontinent, og være med til at overvinde underudviklingen.

Det er, hvad USA bør tilslutte sig, og vi appellerer til europæerne om også at gøre det. Der er netop nu mange lande i Europa, der kommer med om bord, men andre gør ikke. I denne sammenhæng bliver Macrons besøg i Kina den 8. januar meget interessant; den franske økonomiminister Le Maire har netop givet et interview, hvor han sagde, at det er Macrons plan at bygge en økonomisk rygrad fra Paris til Moskva og Beijing, og hvis det bliver resultatet af Macrons besøg, så har vi Østeuropa, Centraleuropa, Balkanlandene, Sydeuropa og Frankrig, der bevæger sig i denne retning, og det ville gøre Bruxelles holdning og Berlins ikkeeksisterende holdning meget isoleret. Jeg har hele tiden sagt: Alle, der ikke kommer med om bord med dette nye paradigme, vil blive sat ud på sidelinjen af historien, til stor fare for deres respektive befolkninger.

Som jeg sagde, så er løsningerne så meget i sigte, at der således er enorm grund til at være optimistisk mht., at dette år, 2018, kan blive en meget, meget positiv forandring i menneskehedens historie, hvor vi lader disse geopolitiske konfrontationer bag os og har en samling af nationer, der arbejder for det almene vel.

Jeg ved, at mange mennesker mener, dette er komplet idealistisk og ikke realistisk, men se på, hvad Kina gør: Kina går globalt. Der er en ny ånd, som blev udtrykt på Bælte & Vej Forum sidste maj, af Xi Jinping og andre; det blev gentaget på den 19. partikongres for Kinas Kommunistiske Parti i oktober; det blev udtrykt af Xi Jinping og Wang Yi og andre i nytårstalerne; og Kina går nu frem i et utroligt tempo for at gå globalt. Det foregår på alle niveauer, og der er ingen grund til at føle sig truet af det, for, hvis lande som Tyskland eller USA gik tilbage til deres bedste traditioner, som hvis USA går tilbage til Apollo-ideen under Kennedy, eller går tilbage til Roosevelts New Deal, så er der intet, som USA og Kina ikke kan udrette sammen; eller Tyskland og Kina, og andre lande, der samarbejder.

Folk må ændre deres tankegang! Det er ikke et nulsumsspil. Det er ideen om, kan vi definere mål for menneskeheden; kan vi gøre det, der blev diskuteret i *Federalist Papers* allerede i det unge Amerika? Kan vi finde en måde at regere os selv på, der er for det langsigtede perspektiv for vort samfunds overlevelse? Jeg mener, vi kan. Jeg mener, at menneskeslægten er i stand til fornuft; jeg mener endda, vi er i stand til kærlighed – og folk tror, kærlighed intet har med politik at gøre, men det er ikke sandt! Udfaldet af Trediveårskrigen var en forfærdelig ødelæggelse i Europa, men ud af det kom den Westfalske Fred. Ser man på principperne i den Westfalske Fred, så var de to vigtigste træk, at, for fredens skyld, glem alt ondt, der blev begået af den ene eller den anden side, og koncentrer om fælles udvikling; og det andet princip var, for fredens skyld, så må udenrigspolitik fra nu af være baseret på »den andens interesse, i kærlighed«.

Jeg mener, dette er, hvad Kina gør: Det er i overensstemmelse med ideen om en harmonisk udvikling af alle nationer, og det var John Quincy Adams' politik, så det er ikke fremmed for amerikansk historie. Det var også associeret med humanisme i Europa, med ideerne hos Leibniz, Cusanus og mange andre store personer, der tænkte i forhold til udvikling som historiens mål.

Så vi befinder os alle sammen i en afgørende forandring af æraen, hvor vi må lade geopolitikens æra bag os og bevæge os til en helt ny fase i civilisationens historie.

Schlanger: Helga, jer mener, du netop meget smukt har opsummeret, hvorfor vi kan være optimistiske med indgangen til det nye år. *Men!* Optimisme alene gør det ikke: Vi må være aktive. Jeg tilskynder alle vore lyttere og tilhængere til at sikre, at dette er året, hvor I bliver medlem af Schiller Institutet og bliver aktive sammen med os, så vi kan sikre, at disse politiske løsninger bliver gennemført.

Så mange tak, Helga, og på gensyn i næste uge.

Zepp-LaRouche: OK, farvel.